

Abstrakt v českém jazyce

Tento projekt staví na tradici výzkumu publik, který teoreticky a empiricky ustavil, že tvorba významu textu je výsledkem vyjednávání mezi textem a čtenářem, že publika mají potenciál odolávat tlaku médií a že jejich interpretace mediálních textů jsou ukotveny v daném historickém a kulturním kontextu. Cílem projektu je rozšířit tento záběr a zdůraznit, že je rovněž důležité zkoumat komu publika naslouchají, proč, a jak. Hlavní otázkou projektu tedy je, jak lidé chápou a vnímají autory, se kterými se setkávají při interpretaci textů faktických médií, a jak je toto chápání zpětně určující v interpretaci textů. Práce se hlásí k filozofické hermeneutice jako zastřešujícímu teoretickému i metodologickému rámci, na jehož základě proponuje koncept *pochopeného autora*. Tvrdí, že, pochopený autor je výsledkem interpretačního aktu, kde se autor, jako čtenářovo předporozumění setkává s autorem vepsaným do textu, který čtenářovu představu autora v daném momentu interpretace aktualizuje. V empirické části bylo provedeno 28 hloubkových osobních rozhovorů s Čechy narozenými mezi lety 1948-1963, s cílem zaznamenat jejich zkušenosti a jejich vztah k médiím a mediálním autorům. Cílem empirické části není zachytit „co je autor“, ale jak se daným autor stává. Z analýzy dat vyplývá, že chápání autora je ze strany publika dvouvrstvé. Je tvořeno esenciálními a potenciálními prvky, které jsou zde pojmenovány jako dimenze. Tyto jsou dále rozlišeny na dimenze produktivních postupů, které ukotvují chápání autora v daném kontextu, a dimenze realizace, v jejichž rámci je pochopený autor čtenáři hodnocen. Toto empirické ukotvení autora následně umožňuje zkoumat, jak se čtenáři k chápanému autorovi vztahují a jakou roli prostřednictvím tohoto porozumění autor ztělesňuje v interpretačním aktu. Z výzkumu vyplývá, že lidé si uvědomují přítomnost autora, ať už ve smyslu situování textu, způsobu vzniku textu, či jako institucionální struktury v pozadí. Tyto realizace autora jsou následně určující v každém jednotlivém setkání mezi textem a čtenářem, jsou zpětně vnášeny do interpretací textů, které kontextuálně ukotvují.